

Ubenævnte Varer.

Forlagets Redaktion af denne Position vil ses at være overensstemmende med Lov af 4de Juli 1863 undtagen forsaavidt som Bragdele, Skibsredskaber m. m. ere henførte til Fortoldning som Skibe og derfor udgaaede, ligesom ogsaa Algerdykningsredskaber og Maskiner, der ere indordnede under den nye Gruppe „Maskiner“, samt sammensatte Værker og Bestanddele til Gas-, Telegraf- og Vandledninger, for hvilke Tolden er foreslaaet betydeligt nedsat, ere udgaaede.

Tolden for de herunder fremtidigt faldende Varer er derfor skønnet passende at kunne ansættes til 15 pCt.

Med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i § 1 bemærkes, at efter Lov 3dje Maj 1873, jfr. Lov 24de Marts 1877, er Skatten af indenlandsk Roesukker N. a. fastsat til samme Beløb som den for fremmed Sukker svarende til hollandsk Standardprøve Nr. 10—18 til enhver Tid gældende Toldafgift ÷ 8 pCt., altsaa efter Toldloven af 1863, jfr. Lov 5te August 1864 = 4,5 p = 9. ³⁷⁵ Dre ÷ 8 pCt. (o: 0,75 Dre), hvilken Forskel imidlertid ved Nedsættelsen af Tolden paa det ovennævnte fremmede Sukker fra 9, ³⁷⁵ Dre til 5 Dre vil blive reduceret til 0,40 Dre (8 pCt. af 5 Dre), og da en saadan Nedsættelse er meget betænkelig af Hensyn til den Brømie, der af enkelte Lande ydes ved Udførsel af Sukker, er Fordraget i Afgiften for indenlandsk Sukker N. a. foreslaaet fastsat til 15 pCt., der af 5 Dre netop udgør den nuværende Forskel mellem Tolden paa fremmed og Afgiften af indenlandsk Sukker.

Tit § 2.

I denne Paragraf er samlet Reglerne for den Toldfrihed af indførte Varer, som ikke foranlediges ved Varesnes Bestaaffenhed, men ved Anledningen til Indførselen, Indførselsmaaden og den tilstgæde Benyttelse af Varerne.

Bestemmelsen under a. om Toldfrihed for ellers toldpligtige Varer, der bevislig ere tilvirkede paa Færøerne, paa Island eller i de danske Kolonier i Grønland og direkte indføres fra disse Steder, er svarende til § 15 i Loven af 1863, hvor ligeledes den samme Undtagelse, som Lovforslaget indeholder, gøres med Hensyn til Skibe, Vaade og Fartøjer, som derfra overgaa til her bosattes Besiddelse. Da der imidlertid er en Ubillighed i paany at fordre Told ved en

saadan Overgang af Skibe, for hvilke der, da de erhvervedes, alt en Gang er erlagt Indførselsafgift, er det foreslaaet, at den saaledes erlagte Afgift skal kunne fradrages Toldbeløbet, hvorefter de paagældende Skibe, naar den tidligere erlagte Afgift er ligesaa stor eller større end den efter nærværende Lov krævede, ville kunne indgaa toldfrit.

Under b. er optaget den for Rejsegods i Loven af 1863 § 17 a. givne Bestemmelse om Toldfrihed med nogen Forandring, idet man har ment at maatte komme bort fra den der indeholdte Betingelse for, at „Rejsegods etc.“ indgaa toldfrit, at „Toldvæsenet skønner, at de paagældende Sager ere brugte og til den rejsendes eget Brug“, da den enten kan fremkalde smaalige Undersøgelser og Tvist samt Tidsspilde og Ubehagelighed for den rejsende eller ogsaa medføre, at Toldoplystet ikke efterkommer Lovens udtrykkelige lydende. Bestemmelsen, at det Rejsegods, som rejsende medfører, skal være brugt for at kunne indgaa toldfrit, er derfor ombyttet med, at de vedkommende Sager indgaa toldfrit, „for saa vidt som de med Hensyn til Mængde og Bestaaffenhed af Toldoplystet skønnes at blive indførte til den rejsendes eget Brug“. Ogsaa naar den rejsende ikke følger med Godsjet, og dette altsaa indkommer som en anden Forsendelse, har man troet i det væsentlige at kunne nøjes med Oplystets Skøn over Forsendelsens Karakter som Rejsegods, og det med saa meget mindre Betænkelighed, som Oplystet jo vil komme til at behandle denne sidste Slags Forsendelser under ganske anderledes rolige Forhold, end naar det egentlige Rejsegodssestersyn i Almindelighed finder Sted. Med Hensyn til disse sidste Sager har man nemlig troet at kunne affstaa den hidtil ubetinget krævede Forsikkring paa Tro og Love om, at Sagerne af den rejsende ere brugte og fremdeles agtes brugte, en Erklæring, hvis Tilvejebringelse i Almindelighed har været forbunden med Besvær, uden at den i sig selv kan anses for videre betryggende; man har derimod ment vedblivende at maatte holde Oplystet Afdgangen aaben til efter Omstændighederne at kunne fremtvinge en saadan.

Under c. er optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. desl., som have tilhørt en her i Landet Hjemmehørende, der er død i Udlandet, indgaa toldfrit, en Bestemmelse, som navnlig kommer til Anvendelse paa Efterladenskaber efter Søfolk, som dø i Udlandet.

d. og e., l. og m. stemme med Bestemmelserne i Loven af 1863 § 17 a. og b. samt § 16.